

Der som den højtærede Statsminister betragtede Ordningen som endelig, er det en utrolig Letsindigned og Ukorrekthed overfor Kollegerne at hemmeligholde, hvad der var forefaldet; og dersom den højtærede Statsminister betragtede den som midlertidig, maa det undskyldes mig, at saa forekommer Fortielsen mig skandaløst utilbørlig. — Der er naturligvis den Mulighed, at den højtærede Statsminister betragtede 9. Juli-Ordningen som betryggende baade som endelig og som midlertidig, det vilde være Udtryk for en finansministeriel Velmenighed af en Grad, som ikke har noget Sidestykke.

Den højtærede Statsministers Forsvar i September modsiger paa mange Punkter det Standpunkt, som han nu forfægter, thi i September hævdede han, at Ordningen af 9. Juli havde den Fordel, at „Sindene nu dog til en vis Grad blev forberedt gennem det stærke Fald af Landmandsbankens Aktier og gennem de Antydninger af forskellig Art, der har været fremme“, og endvidere siger han: „Nu har der dog i de to Maaneder, som er hengaaet siden, været Lejlighed til at sætte sig nærmere ind i Landmandsbankens Forhold; der har været Lejlighed til Drøftelse paa Steder, som kan have Betydning her og har faaet Betydning her Man gik ikke nær saa uforberedt til denne Katastrofe, der nu er indtraadt, som man vilde have været den Gang.“

Alt dette siger i Virkeligheden, at Ordningen var god som midlertidig, forsvaret som midlertidig. Men er det da virkelig den højtærede Statsministers Mening, at denne Ordning af 9. Juli baade anbefalede sig som endelig Ordning og som midlertidig Ordning? Saa har den højtærede Statsminister jo givet sig en Ros, som jeg tror, det vil falde andre Mennesker vanskeligt at tildele ham i samme Maal.

Hvad selve Erklæringen angaar, har det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen været stærkt inde paa Statsministerens Kendskab til den: Forholdet skulde være det, at Statsministeren i Virkeligheden ikke oversaa, hvad denne Erklæring indebar, for det var i en sen Nattetime, han blev gjort bekendt med den, og da kunde han ikke virkelig overse Rækkevidden. Jeg vil gerne hertil bemærke, at efter hvad der er meddelt mig fra autentisk Side — den højtærede Statsminister kan maaske afkræfte det, men jeg har det fra meget autoritativ Side —, er Forholdet det, at i det afgørende Aftenmøde eller under en af de afgørende Forhandlinger umiddelbart forud for Ordningen af 9. Juli blev Udkastet til Communi-

qué et forelagt for de paagældende. Der var til Stede Statsministeren, Handelsministeren, Repræsentanter for Østasiatisk Kompagni, Nationalbankens Direktør og Landmandsbankens Direktør Glückstadt, og der forelagdes et Udkast til Erklæringen af 9. Juli forfattet af Direktør Riis-Hansen. Dette Udkast blev kun ændret paa ganske underordnede Punkter gennem redaktionelle Ændringer foretagne af Nationalbankdirektør Ussing, men i Realiteten blev intet ændret.

Der var Diskussion om, hvorledes denne Erklæring maatte forstaaes af Publikum med Hensyn til Nationalbankens Tilsgagn om at stille 30 Mill. Kr. ind som Reservefond for Landmandsbanken, og det blev af Etatsraad Glückstadt hævdet, at Erklæringen maatte for disse 30 Mill. Kr.s Vedkommende forstaaes saaledes, at Publikum opfattede Nationalbanken som bundet, som eo ipso bundet til at stille 30 Mill. Kr. ind som Reservefond for Landmandsbanken, medens det fra anden Side blev hævdet, at man kun kunde opfatte Tilsagnet som betinget, saaledes betinget, at Nationalbankens Løfte først vilde blive aktuelt i det Øjeblik, det ved Aarsregnskabet Opførelse viste sig, om Landmandsbankens egne Vurderinger havde holdt Stik. Etatsraad Glückstadt modsatte sig denne Fortolkning og hævdede, at saaledes kunde Erklæringen ikke forstaaes af Publikum, men fra anden Side betydede man ham, at naar Flertallet af de tilstedeværende var enige om, at den juridisk kunde forstaaes som kun et betinget Tilsagn, saa maatte han akkviescere derved.

Med andre Ord, den højtærede Statsminister har haft god Lejlighed til at drøfte, ikke alene hvad der stod i Erklæringen, men ogsaa, hvad der ikke stod i den, fuld Lejlighed til at drøfte Tvetydighederne i denne Erklæring. Saa jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Forsvar og de undskyldende Momenter for Statsministeren, som han fremhævede: at det var saasent, vil kunne holde Stik.

Naar jeg for mit Vedkommende affholder mig fra at stemme for nogen af de foreslaaede Dagsordener, naar jeg overfor dem alle iagttager en ubetinget Neutralitet, vil forhaabentlig intet æret Medlem i dette Ting mistyde denne min Holdning som Udtryk for en relativ Tilfredshed med Ministeriet Neergaards Politik i Almindelighed eller med Statsministerens politiske Holdning i Landmandsbankaffæren i Særdeleshed. Jeg erkender, at der er skabt en ny politisk Situation, og overfor denne politiske Situation